

**Ομιλία - Παρέμβαση του Προέδρου της ΠΕΝΕΝ
Αντώνη Νταλακογεώργου στην εκδήλωση -
συζήτηση για την ιδιωτικοποίηση του ΟΛΠ στις
23/5/2016**

Συνάδελφοι, Συναγωνιστές, Σύντροφοι, φίλοι και φίλες,

Η σημερινή εκδήλωση που οργανώνει η ΠΕΝΕΝ πραγματοποιείται σε μια κρίσιμη φάση για την χώρα, τον λαό και τους εργαζομένους.

Η συνθηκολόγηση και η υποταγή του ΣΥΡΙΖΑ στις επιταγές των διεθνών ιμπεριαλιστικών και τοκογλυφικών κέντρων, η ψήφιση του 3ου μνημονίου πέρσι τον Αύγουστο οδήγησε στην πλήρη κατάρρευση την θεωρία του ΣΥΡΙΖΑ ότι στα πλαίσια της Ε.Ε και της ζώνης του ευρώ και συνάπτοντας συμμαχίες με άλλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις όπως με τις ΗΠΑ μπορεί με όρους διαπραγμάτευσης με τους δανειστές να πετύχει το σχίσμο των μνημονίων, την διαγραφή του χρέους, την εφαρμογή των προγραμματικών και προεκλογικών του θέσεων και δεσμεύσεων και ταυτόχρονα να εφαρμόσει μια πολιτική στον αντίποδα του νεοφιλελευθερισμού με σεβασμό στις αρχές της ανεξαρτησίας και κυριαρχίας της χώρας μας.

Το διάστημα που μεσολάβησε από τις εκλογές του Σεπτεμβρίου 2015 έως και σήμερα διάλυσε και συνέτριψε αυτές τις αυταπάτες και αποδείχθηκε περίτρανα ότι ένας άλλος εναλλακτικός δρόμος εξόδου από την κρίση δεν είναι ούτε εφικτός ούτε ρεαλιστικός και εφαρμόσιμος στα πλαίσια αυτών των ιμπεριαλιστικών οικονομικών και υπερεθνικών οργανισμών και κέντρων.

Απέδειξε επίσης ότι ο εναλλακτικός ριζοσπαστικός και αριστερός δρόμος προϋποθέτει ένα πρόγραμμα ρήξης, σύγκρουσης και ανατροπής με τον θεσμοθετημένο νεοφιλελευθερισμό της Ε.Ε και της ευρωζώνης και η έξοδος της χώρας μας από αυτούς τους οργανισμούς είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την ανάκτηση της εθνικής ανεξαρτησίας, της κυριαρχίας αλλά και της χάραξης και εφαρμογής μιας αριστερής ανατρεπτικής και αντικαπιταλιστικής πολιτικής η οποία θα στοχεύει στην κατάργηση των προνομίων και της ασυδοσίας του μεγάλου κεφαλαίου εγχώριου και ξένου αλλά και την εφαρμογή μιας φιλολαϊκής πολιτικής σε σύγκρουση και ρήξη με το καπιταλιστικό δρόμο ανάπτυξης.

Στο πλαίσιο αυτό επιβάλλεται περισσότερο από ποτέ η ανασύνταξη και η ανασυγκρότηση του εργατικού, συνδικαλιστικού και λαϊκού κινήματος αφού μεταξύ των άλλων η εμπειρία του ΣΥΡΙΖΑ έδειξε ότι χωρίς ισχυρό εργατικό ταξικό κίνημα καμιά απολύτως αλλαγή δεν μπορεί να δρομολογηθεί σε όφελος της εργατικής τάξης και των μικρομεσαίων λαϊκών στρωμάτων.

Να γιατί είναι επιβεβλημένο και αποτελεί την μόνη χαραμάδα ελπίδας και προοπτικής για τον λαό και την χώρα να συγκροτηθεί ένα πολιτικό - κοινωνικό μέτωπο στο οποίο πρέπει να έχουν πρωταγωνιστικό ρόλο οι δυνάμεις της κομμουνιστικής, αντικαπιταλιστικής και ριζοσπαστικής αριστεράς που θα αναλάβουν να εμπνεύσουν, να κινητοποιήσουν και να ξεσηκώσουν την εργατική τάξη, τους αυτοαπασχολούμενους, τα μικρομεσαία στρώματα της πόλης και της υπαίθρου που θα δημιουργήσουν τους όρους και τις προϋποθέσεις για ένα ισχυρό αντίπαλο δέος προς τις δυνάμεις του ευρωμονόδρομου, της υποταγής στο μεγάλο κεφάλαιο, τους ευρωλάτρες της Ε.Ε και της ζώνης του ευρώ.

Αυτό το καθήκον σήμερα πρέπει να αναλάβουν όλες οι δυνάμεις που ανήκουν στο τόξο του

αριστερού ριζοσπαστισμού όπως είναι το ΚΚΕ, η ΛΑΕ, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, άλλες συγκροτημένες πολιτικές αριστερές κινήσεις, ανένταχτοι κ.λπ.

Η αναβολή, η ολιγωρία ή ακόμη περισσότερο η άρνηση αυτής της αναγκαίας μεγάλης αριστερής πολιτικο-κοινωνικής πρωτοβουλίας από αυτές τις δυνάμεις είναι φανερό θα συνεχίσει να τροφοδοτεί και να ενισχύει τις κατεστημένες μνημονιακές αστικές και μικροαστικές πολιτικές δυνάμεις σήμερα οι οποίες έχουν από πλευράς συσχετισμού μια ισχυρότατη κυριαρχία στο πολιτικό γίγνεσθαι της χώρας μας.

Ταυτόχρονα όταν μια τέτοια πρωτοβουλία δεν καρποφορεί, αυτό λειτουργεί ανασταλτικά και ανασχετικά και μέσα στο οργανωμένο κίνημα της εργατικής τάξης με αποτέλεσμα η μαζική συμμετοχή, η συσπείρωση και η ανάπτυξη των αγώνων να υστερούν δραματικά σε σχέση με τις βάρβαρες παλιές και νέες μνημονιακές πολιτικές που εφαρμόζει και υλοποιεί η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ.

Στον φόντο των παραπάνω εξελίξεων η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ έφερε και ψήφισε πρόσφατα το φοροασφαλιστικό νομοσχέδιο το οποίο δίνει την χαριστική βολή στο δημόσιο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, στις συντάξεις τις επικουρικές, στα εφάπαξ ενώ ταυτόχρονα εγκαινιάζει έναν νέο γύρο φοροληλασίας των εργαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων.

Αμέσως μετά έφερε και ψήφισε το πολυνομοσχέδιο με τα προαπαιτούμενα των δανειστών για την ολοκλήρωση της νέας αξιολόγησης.

Μεταξύ των αντιλαϊκών και φοροεισπρακτικών μέτρων είναι ο αυτόματος μηχανισμός δημοσιονομικής προσαρμογής (κόφτης) των κόκκινων δανείων, κατατέθηκε και ψηφίστηκε επίσης η σύμβαση των 14 αεροδρομίων και το νέο αποικιοκρατικό υπερταμείο (Ελληνική Εταιρεία Συμμετοχών και Περιουσίας ΑΕ θυγατρική της οποίας θα είναι πλέον το ΤΑΙΠΕΔ). Αυτό το άθλιο πολιτικό ολίσθημα της παράδοσης της κυριαρχίας της χώρας και του ξεπουλήματος όλων των δημόσιων επιχειρήσεων και του δημόσιου πλούτου εμφανίστηκε από τον Πρωθυπουργό ως επιτυχία αλλά και εγγύηση περί επενδυτικής ανάπτυξης.....

Παράλληλα οι εξελίξεις αναφορικά με το ξεπούλημα του μεγαλύτερου λιμανιού της χώρας μας βρίσκονται στο τελευταίο στάδιο και το αμέσως επόμενο διάστημα δρομολογούνται οι παρακάτω εξελίξεις:

1) 31/5/2016 συγκαλείται η έκτακτη Γ.Σ των μετόχων του ΟΛΠ με τα παρακάτω θέματα: Α) Έγκριση Σύμβασης παραχώρησης μεταξύ δημοσίου και νέου ΟΛΠ. Η απόφαση της Γ.Σ κρίνεται εξαιρετικά σημαντική αφού στην συνέχεια αυτή θα πάει για κύρωση στην Βουλή. Προκειμένου η Σύμβαση να περάσει ενώ έχει προηγηθεί η πραξικοπηματική αλλαγή στην σύνθεση του Δ.Σ του ΟΛΠ (το προηγούμενο Δ.Σ δεν ενέκρινε την απόφαση του Υπουργείου Οικονομικών). Μετά από αυτήν την εξέλιξη η σύμβαση έρχεται για έγκριση από το ανώτερο όργανο του ΟΛΠ στην οποία συνέλευση του ΤΑΙΠΕΔ έχει ακόμη την πλειοψηφία... Σημειώνουμε ότι το 74,5% των μετοχών που έχει σήμερα το ΤΑΙΠΕΔ (το άλλο είναι στο χρηματιστήριο) οι Κινέζοι αποκτούν το 51% και σε 5 χρόνια άλλο ένα 16% αφού υλοποιήσουν επενδύσεις της τάξης των 250 εκατομμυρίων). Β) Αλλαγή καταστατικού ΟΛΠ. Εδώ υπάρχει η μεθόδευση για την μείωση του αριθμού των μελών του Δ.Σ του ΟΛΠ. Από 11-13 μέλη τώρα μειώνονται σε 9-11 καταργώντας τους δύο εκπροσώπους των εργαζομένων καθώς και τον ΕΧ OFFICIO εκάστοτε Δήμαρχο Πειραιά. Στο εξής το ελληνικό δημόσιο θα διορίζει 3 εκπροσώπους στο νέο Δ.Σ ενώ όταν θα δώσει σε 5 χρόνια άλλο ένα 16% (τότε θα διατηρήσει ένα ποσοστό περίπου 7,5%) θα διορίζει έναν εκπρόσωπό του.

2) Η συνέχεια που θα ακολουθηθεί είναι η εξής:

- Θεσμοθέτηση της δημόσιας αρχής Λιμένος που θα αναλάβει τις δημόσιου χαρακτήρα δραστηριότητες του ΟΛΠ που δεν θα μπορούν να ασκηθούν από τον ιδιώτη (π.χ Ασφάλεια, περιβάλλον κ.λπ). Ήδη με το νομοσχέδιο που ψήφισε η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ το θέμα αυτό υλοποιήθηκε με την συγκρότηση του

ΔΑΛΠ. Στο σημείο αυτό οφείλουμε να επισημάνουμε ότι η κυβέρνηση και ο Υπουργός Ε.Ν απέσυραν άρον - άρον το αρχικό σχέδιο για την δημιουργία της ΔΑΛΠ υποχωρώντας κατά κράτος στις αξιώσεις της COSCO και οδηγώντας τους στον δημόσιο διασυρμό και εξευτελισμό!!! Το όργανο που δημιουργείται δεν έχει ρόλο - αρμοδιότητες, δικαιοδοσία και αποτελεί μια ακρωτηριασμένη αρχή η οποία θα λειτουργεί υποταγμένη στα επιχειρηματικά σχέδια και πρακτικές των κινέζων της COSCO.

- Αμέσως μετά θα έχουμε την έγκριση της Σύμβασης παραχώρησης του ΟΛΠ στην COSCO από την επιτροπή ανταγωνισμού και προφανώς ουδεμία αυταπάτη πρέπει να τρέφουμε για το αποτέλεσμα της...
- Τέλος θα έρθει η τροποποιημένη σύμβαση για ψήφιση στην Βουλή και ακολούθως η έναρξη λειτουργίας του νέου ΟΛΠ υπό τον κινέζικο έλεγχο και μάνατζμεντ. Η έγκριση και κύρωση αναμένεται να γίνει μέσα στον Ιούνιο έτσι ώστε να υλοποιηθεί και ο σχεδιασμός του Τσίπρα για την επίσκεψή του στην Κίνα που ως γνωστό η κινεζική κυβέρνηση έχει από καιρό θέσει ως προαπαιτούμενο την έγκριση της ιδιωτικοποίησης προκειμένου να γίνει η συνάντηση αυτή!!!

Συνάδελφοι, Σύντροφοι, φίλοι και φίλες

Ως ΠΕΝΕΝ όλα τα τελευταία χρόνια έχουμε αναδείξει την ιδιωτικοποίηση του ΟΛΠ ως ένα από τα κεντρικά προβλήματα και το έχουμε εντάξει στην καθημερινή δράση ενώ αποτέλεσε και αποτελεί βασικό σημείο αναφοράς στους αγώνες μας. Αυτό αναδείξαμε ως ένα κορυφαίο πρόβλημα τα τελευταία χρόνια στους αγώνες που αναπτύξαμε είτε στα πλαίσια της δράσης της ΠΕΝΕΝ, είτε στους αγώνες που έκαναν οι εργαζόμενοι στον ΟΛΠ αλλά και στα πλαίσια της Παμπειραϊκής Επιτροπής κατά της Ιδιωτικοποίησης του ΟΛΠ που είχαμε την δική μας ιδιαίτερη συμβολή στις πρωτοβουλίες και στους αγώνες που ανέπτυξε το προηγούμενο διάστημα.

Θεωρούμε ότι το μεγαλύτερο λιμάνι της χώρας μας και η παράδοσή του στον κινέζικο μονοπωλιακό όμιλο της COSCO **δεν αφορά στενά τους εργαζόμενους στον ΟΛΠ, τους Ναυτεργάτες, τους εργαζόμενους στην Ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη, είτε ακόμη στους εργαζόμενους και τους μικρομεσαίους επιχειρηματίες που εργάζονται και αναπτύσσουν δραστηριότητά τους στην ευρύτερη περιοχή του ΟΛΠ.**

Το λιμάνι του Πειραιά έχει τεράστια στρατηγική - οικονομική και κοινωνική σημασία για την χώρα μας συνολικά. Αυτό απορρέει και προκύπτει από το αδιαμφισβήτητο γεγονός ότι το λιμάνι του Πειραιά μπορεί να αποτελέσει σημαντικό εργαλείο για μια αναπτυξιακή πορεία για την χώρα και να έχει ουσιαστική συμβολή στην παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας με την προϋπόθεση αυτή η ανάπτυξη να υπηρετεί τα λαϊκά και εργατικά συμφέροντα και όχι τα μονοπώλια και το μεγάλο κεφάλαιο.

Το λιμάνι του Πειραιά αποτελεί την κύρια πύλη εισόδου και εξόδου εμπορευμάτων, συνδυασμένων οικονομικών δραστηριοτήτων στην Ν.Α Ευρώπη με επίκεντρο τις συνδυασμένες μεταφορές αλλά και την κρουαζιέρα.

Είναι επίσης η βάση και το κέντρο της σύνδεσης της ηπειρωτικής χώρας με όλο το νησιωτικό σύμπλεγμα και οι ακτοπλοϊκές συγκοινωνίες κυρίως αναπτύσσονται από το λιμάνι του Πειραιά και γνωρίζουμε την σημασία και τον κοινωνικό χαρακτήρα των Ακτοπλοϊκών συγκοινωνιών.

Σε αυτόν το χώρο δραστηριοποιούνται μεγάλα επιχειρηματικά συμφέροντα ενώ παράγεται ένα μεγάλο μέρος του ΑΕΠ της χώρας μας. Ταυτόχρονα απασχολούνται δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενοι στον ΟΛΠ, στην Ναυτιλία, στην Ναυπηγοεπισκευαστική Βιομηχανία, στον τουρισμό, στις μεταφορές κ.λπ.

Οι τελευταίες εξελίξεις μετά την υπογραφή και ψήφιση του τρίτου μνημονίου, το αντιασφαλιστικό και φοροπηχτικό νομοσχέδιο αλλά και την δημιουργία του υπερταμείου και την παράδοση όλης της δημόσιας ακίνητης και παραγωγικής δραστηριότητας της χώρας στα οικονομικά και πολιτικά κέντρα του ιμπεριαλισμού, αποδεικνύουν και στον πλέον δύσπιστο πού οδηγεί η γραμμή και η στρατηγική του

συμβιβασμού και της υποταγής.

Όσο και αν προσπαθεί η αμαρτωλή ψευτοαριστερή ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ να συγκαλύψει, να κουκουλώσει την συνέχιση της βάρβαρης μνημονιακής και καταστροφικής επέλασης σε βάρος των δικαιωμάτων του λαού και των εργαζομένων (παρά την στήριξη που απολαμβάνει από τα διαπλεκόμενα ΜΜΕ) δεν θα πετύχει τον στόχο της!!

Τα νέα κατατιγιστικά και αντιλαϊκά μέτρα οδηγούν τους εργαζόμενους, τους συνταξιούχους, τους άνεργους, τα μικρομεσαία στρώματα, ακόμη πιο πολύ στην φτώχεια και την εξαθλίωση, τα λουκέτα σε μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, οι αυξητικοί ρυθμοί ανεργίας, η κατάρρευση των ΣΣΕ, η δυσμενοποίηση των εργασιακών, η αλματώδης αύξηση των εναλλακτικών μορφών εργασίας, η τραγική υποβάθμιση στην δημόσια υγεία - παιδεία - πρόνοια δημιουργούν και διαμορφώνουν ένα κοινωνικό και πολιτικό σκηνικό στο οποίο διαμορφώνονται οι προϋποθέσεις για σημαντικές εξελίξεις σε επίπεδο εργατικών και κοινωνικών αγώνων που με την σειρά τους θα δημιουργήσουν ανάλογες πολιτικές ανακατάταξης και εξελίξεις.

Με τα παραπάνω δεδομένα αποκτά ξεχωριστή σημασία ο ρόλος, η παρέμβαση, ο προσανατολισμός και η δράση όλων των μαχόμενων αγωνιστικών δυνάμεων στο εργατικό κίνημα.

Μπροστά μας έχουμε την κυβερνητική επιχείρηση που οδηγεί στο μεγαλύτερο πλιάτσικο του δημόσιου και παραγωγικού πλούτου της χώρας μας σε συνδυασμό με τις αντιλαϊκές πολιτικές που παράγουν τα παλιά και νέα μνημόνια.

Από αυτή την άποψη είναι εξαιρετικά σοβαρό ζήτημα με αφορμή τις εξελίξεις με την ιδιωτικοποίηση του ΟΛΠ **να καταθέσουμε σήμερα στην σύσκεψη μια σειρά προβληματισμούς οι οποίοι πρέπει να ληφθούν υπόψη από τα συνδικάτα και ευρύτερα το εργατικό κίνημα μπροστά στις επιχειρούμενες ιδιωτικοποιήσεις που ανακοίνωσε η κυβέρνηση.**

Η εμπειρία του ΟΛΠ είναι χρήσιμη και διδακτική για τους μελλοντικούς αγώνες εάν και εφόσον βγάλουμε τα σωστά συμπεράσματα και αποφευχθούν τα λάθη που έγιναν στον Πειραιά και σχεδιασθεί μια στρατηγική η οποία θα έχει στο επίκεντρο **τον πρωταγωνιστικό ρόλο του εργατικού κινήματος μακριά από αυταπάτες, από συντεχνιακές και ρεφορμιστικές αντιλήψεις και ταυτόχρονα δημιουργηθεί ένα μαχητικό, αγωνιστικό - ταξικό κίνημα που θα παλέψει πολύμορφα κατά των διαλυτικών, καπιταλιστικών και νεοφιλελεύθερων αναδιαρθρώσεων και ιδιωτικοποιήσεων.**

Το πρώτο συμπέρασμα που βγαίνει από την εμπειρία του ΟΛΠ είναι ότι οι δυνάμεις του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού που ηγούνται στην Α΄ ή την Β΄ συνδικαλιστική οργάνωση ούτε μπορούν ούτε θέλουν να διεξάγουν έναν συνεπή αποφασιστικό αγώνα με όρους εργατικού κινήματος έως το τέλος.

Οι δυνάμεις ΠΑΣΚΕ - ΔΑΚΕ είναι στενά διασυνδεδεμένες με τις εκάστοτε κυβερνητικές ηγεσίες και πολιτικές τους αλλά και με επιχειρηματικά συμφέροντα, έχουν στο DNA τους τον συμβιβασμό, την υποταγή και την άτακτη υποχώρηση.

Το ίδιο αφορά και τις δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ και μεγάλο μέρος του ΜΕΤΑ, κυρίως στον ιδιωτικό τομέα που συμπορεύεται με τις παραπάνω δυνάμεις, παράγει τις ίδιες αντιλήψεις και οδηγεί με την τακτική του στα ίδια αποτελέσματα.

Στο κίνημα που αναπτύχθηκε ενάντια στην ιδιωτικοποίηση υπάρχουν άπειρα παραδείγματα που επιβεβαιώνουν αυτήν την εκτίμησή μας. Αναφέρουμε ενδεικτικά τις κυρίαρχες απόψεις και αντιλήψεις που συνέβαλαν αποφασιστικά το κίνημα αυτό και ο συνεπής αγώνας να υπονομευθεί και να ακυρωθεί η αποτελεσματικότητά του στην πράξη και στην ίδια την ζωή.

Τέτοιες αντιλήψεις που είχαν κυρίαρχο ρόλο και στην ουσία αυτές επικράτησαν παρά τις φιλότιμες

προσπάθειες της ΠΕΝΕΝ και άλλων δυνάμεων, ήταν ότι είναι η διαδικασία της ιδιωτικοποίησης που αποτελούσε σταθερή επιλογή των προηγούμενων κυβερνήσεων ΝΔ-ΠΑΣΟΚ και στην συνέχεια του νεομημονιακού ΣΥΡΙΖΑ ήταν δυνατόν να αμφισβητηθούν όχι από ένα ισχυρό μαζικό εργατικό κίνημα και αγώνα αλλά **με προσφυγές είτε στα εθνικά είτε στα ευρωπαϊκά δικαστήρια είτε ακόμη στις δομές και τις υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης!!!**

Αντί να γίνει προσπάθεια να οργανωθεί ένα πλατύ μαζικό ενωτικό κίνημα με επικεφαλής τα συνδικάτα, **επιχειρήθηκε η υπονόμηση αυτής της προσπάθειας και παράλληλα τέθηκε ως προτεραιότητα η συνάθροιση διαφόρων παραγόντων της πόλης (Δήμαρχοι - ακόμη και ο περιβόητος Μώραλης - ο Αντιπεριφερειάρχης, Επιμελητήρια, Επιστημονικοί Σύλλογοι και Βουλευτές) και άλλες παραγωγικές δυνάμεις....**

Οι ίδιες αυτές δυνάμεις και στην ίδια ακριβώς κατεύθυνση ήταν και η προβολή που συστηματικά έκαναν του μοντέλου ΠΑΣΟΚ - Ανωμερίτη (που εφαρμόζεται σε πολλές καπιταλιστικές χώρες) που συχνά πυκνά **ανεδείκνυαν αυτές οι δυνάμεις, δηλαδή της μακροχρόνιας παραχώρησης μέσω συμβάσεων που κατά την γνώμη μας και αυτό συνιστά μορφή ιδιωτικοποίησης αλλά και η άρνησή τους να προβάλουν στο ελάχιστο την κοινή θέση των εργαζομένων και των Συνδικάτων για δημόσιο λιμάνι 100% με εργατικό και κοινωνικό έλεγχο.**

Προφανώς ορισμένοι εκπρόσωποι των παραπάνω φορέων μπορούσαν να έχουν παρουσία σε ένα κίνημα που θα έχει ως βασική στόχευση την οργάνωση, συσπείρωση και αγωνιστική διεκδίκηση, την απόκρουση οποιασδήποτε απόπειρας ιδιωτικοποίησης του ΟΛΠ.

Αυτή την πορεία στηρίζουν οι δυνάμεις του εργοδοτικού κυβερνητικού συνδικαλισμού συνεπικουρούμενες από τις αντίστοιχες πολιτικές και συνδικαλιστικές δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ και ορισμένους φορείς όπως είναι η δημοτική παράταξη «Το λιμάνι της Αγωνίας».

Επίσης η άρνηση τους να συμπλεύσουν για την συγκρότηση μιας συμμαχίας που θα περιλαμβάνει σε κοινές κινητοποιήσεις τους εργαζόμενους στον ΟΛΠ - Ναυτεργάτες - Εργαζόμενους στην ζώνη και στην συνέχεια μια ευρύτερη εργατική - κοινωνική συμπόρευση, **η αντίληψη τους για μια ηγεμονία ότι στο κέντρο θα είναι η ΟΜΥΛΕ και οι υπόλοιπες δυνάμεις απλά επικουρικά συμπορεύονται, δεν είναι μόνο εσφαλμένη και επιζήμια στην κατεύθυνση μιας πλατιάς εργατικής συσπείρωσης, πόσο μάλλον που τόσο οι Ναυτεργάτες, οι εργαζόμενοι στην Ναυπηγοεπισκευή αλλά και άλλα τμήματα εργαζομένων έχουν ουσιαστική σχέση, σύνδεση και αναφορά στο λιμάνι και κατά συνέπεια έχουν ουσιαστικό λόγο.**

Η απεύθυνση αυτών των δυνάμεων στους λεγόμενους παραγωγικούς και αυτοδιοικητικούς φορείς που οι περισσότεροι από αυτούς άμεσα και έμμεσα έβαλαν πλάτη για να προχωρήσει η ιδιωτικοποίηση και είναι γνωστό ότι ανήκουν στο μπλοκ ενός Πειραιώτικου παραγοντικού πολιτικού και κοινωνικού κατεστημένου στο οποίο συνασπίζονται «νεοαριστεροί» - ΠΑΣΟΚ - δεξιόι και εκπρόσωποι αυτοδιοίκησης και οικονομικών συμφερόντων, ήταν και είναι συνταγή αποτυχίας και οποιαδήποτε απόπειρα και πρωτοβουλία με αυτές τις δυνάμεις να οικοδομηθεί ένα μέτωπο δεν πρόκειται να παράγει κανένα θετικό αποτέλεσμα.

Στην ίδια κατεύθυνση κινήθηκε και ο σχεδιασμός από πλευράς κινητοποιήσεων ο οποίος αντί να είναι κοινός, ενιαίος, συντονισμένος και μαζικός σε μια αντικυβερνητική κατεύθυνση, επιχειρήθηκε σε συνεννόηση με τις δυνάμεις που στήριζαν την κυβερνητική πολιτική να υπάρχει κοινή μαζί τους συμπόρευση σε συνεννόηση με Δρίτσα - Ανωμερίτη!!

Παράλληλα οι πρωτοβουλίες σε αγωνιστικό επίπεδο και μορφών πάλης ήταν τραγικά αναντίστοιχο με την σοβαρότητα του προβλήματος και σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να συγκριθεί με την περίοδο εισόδου της COSCO στις προβλήτες II και III. Αυτό επίσης εγείρει μια σειρά ερωτηματικά και προβληματισμούς

ενώ καμιά ουσιαστική πρωτοβουλία δεν λήφθηκε για την εμπλοκή και κοινή δράση όλων των εργαζομένων στο λιμάνι....

Μορφές πάλης που θα μπορούσαν να ασκήσουν καταλυτική πίεση αποκηρύχτηκαν, απερριφθήσαν στο όνομα ότι η «κοινωνία» θα είναι εναντίον των εργαζομένων.

Ταυτόχρονα συνδικαλιστικά στελέχη του χώρου αναπαράγουν την θεωρία του «**καλού και ηθικού Δρίτσα**» και του **κακού ΤΑΙΠΕΔ** ενώ καλλιεργούσαν αυταπάτες και σκόρπιζαν την απογοήτευση και την αναποτελεσματικότητα και τελικά κατέληγαν ότι οι εργαζόμενοι δεν ανταποκρίνονται και δεν υπάρχει αγωνιστικό κλίμα....

Την δική τους συμβιβαστική και ρεφορμιστική λογική, την αδιέξοδη τακτική τελικά την φόρτωσαν στις πλάτες των εργαζομένων και έτσι πιστεύουν ότι έχουν ξεμπερδέψει...

Δεν είναι τυχαία η παταγώδης αποτυχία της τακτικής και της στρατηγικής που ακολούθησαν. Τους οδήγησε εδώ και 4 μήνες **να εγκαταλείψουν την πάλη κατά της ιδιωτικοποίησης και (πριν ακόμη περάσει από την Βουλή για κύρωση η τροποποιημένη σύμβαση) να αναζητούν κάποιες δεσμεύσεις από την κυβέρνηση για την επόμενη μέρα στα εργασιακά τους δικαιώματα.**

Χαρακτηριστική είναι η έκφραση Προέδρου Σωματίου του ΟΛΠ στο Δ.Σ του Σωματίου ο οποίος απαντώντας στην πρόσκληση που πρόσφατα απηύθυνε Η ΠΕΝΕΝ για την σημερινή εκδήλωση απάντησε **«δεν μπορούμε να συμμετέχουμε σε μια εκδήλωση η οποία έχει ως κεντρικό αίτημα την μη ιδιωτικοποίηση του λιμανιού την στιγμή κατά την οποία ήδη θεωρούμε ως τετελεσμένο γεγονός την πώληση του ΟΛΠ και ήδη είμαστε σε προχωρημένες συζητήσεις με την κυβέρνηση και έχει ο ίδιος ο Πρωθυπουργός στις 8/4/2016 δεσμευτεί για την κατοχύρωση των εργασιακών μας δικαιωμάτων».**

Η παραπάνω θέση δείχνει πού οδηγείται το κίνημα όταν σε αυτό κυριαρχούν οι δυνάμεις του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού.

Παρά τις κυβερνητικές διαβεβαιώσεις όμως έως και σήμερα **δεν φαίνεται ότι οι υποσχέσεις υλοποιούνται** ενώ συνεχίζοντας στον δρόμο του ακραίου ρεφορμισμού οι ηγεσίες των συνδικάτων απευθύνουν κάλεσμα να τους συμπαρασταθούν οι παραγωγικοί φορείς και οι αυτοδιοικητικές αρχές!!!

Είναι προφανές ότι οι δυνάμεις αυτές παγιδευμένες στην αδιέξοδη τακτική τους συνεχίζουν τον ίδιο δρόμο και τα αποτελέσματα που θα παράγουν θα είναι εξίσου αρνητικά για τους εργαζόμενους του ΟΛΠ.

Η τακτική αυτή από τις δυνάμεις του εργοδοτικού κυβερνητικού συνδικαλισμού και των αντίστοιχων δυνάμεων του ΣΥΡΙΖΑ επελέγη σε αντίθεση και στον αντίποδα του μαζικού αγωνιστικού κινήματος με στόχο να το **παρακάμψει, να το υποσκελίσει και στην πράξη να αποτρέψει οποιαδήποτε συμμαχία με βάση και κορμό μια πλατιά εργατική συμμαχία και συμπόρευση.**

Οι ίδιες αυτές δυνάμεις που ανήκουν και είναι πλήρως ενσωματωμένες στην κατεύθυνση εργοδοτικού – κυβερνητικού (παλιού και νέου) συνδικαλισμού συνεπικουρούμενες από τις δυνάμεις του ΜΕΤΑ στον ιδιωτικό τομέα (οι οποίες προκειμένου να διευκολύνουν τους συμμάχους τους επέλεξαν να απέχουν συστηματικά όλα αυτά τα χρόνια από τους αγώνες και τις κινητοποιήσεις κατά της ιδιωτικοποίησης του ΟΛΠ, χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί το Σωματείο του γνωστού εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλιστή Θάνου Βασιλόπουλου (ΠΑΣΕΝΤ), ταυτίστηκαν και συμπορεύτηκαν στην ίδια κοινή γραμμή.

Η συμμετοχή στο κίνημα άλλων μελών και στελεχών του ΜΕΤΑ, που πάλεψαν με συνέπεια, επιβεβαιώνει και δεν αναιρεί την βασιμότητα και αξιοπιστία των ισχυρισμών μας.

Ταυτόχρονα οι παραπάνω δυνάμεις σε συμπόρευση και ιερή συμμαχία με συγκεκριμένους παράγοντες των αυτοδιοικητικών αρχών με επικεφαλής τον Υπουργό Ε.Ν και αυτοαποκαλούμενο «ως υπόδειγμα ήθους» Θωδωρή Δρίτσα από κοινού και με ενιαία γραμμή και τακτική έκαναν τα πάντα να μην αναπτυχθεί ένα κίνημα μαζικής αμφισβήτησης, αντίστασης και ακύρωσης των επιλογών της νεομνημονιακής συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ. **Ο Θ. Δρίτσας είναι αυτός που έβαλε φαρδιά πλατιά την υπογραφή του για το ξεπούλημα του ΟΛΠ, για την διάλυση του ΝΑΤ και των άλλων ταμείων των Ναυτικών, είναι αυτός που νομιμοποίησε την ασυδοσία των εφοπλιστών και την φοροασυλία τους!!**

Παράλληλα οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ στον Πειραιά στο Ε.Κ.Π αλλά και σε επίπεδο Σωματείων **επέλεξαν και σε αυτό το κορυφαίο πρόβλημα να πορευθούν μόνοι τους διεκδικώντας την κομματική και πολιτική καθαρότητα και βεβαίως με την γνωστή γραμμή της περιχαράκωσης των δυνάμεών τους στα συνδικάτα λες και οι εργαζόμενοι που τους ψήφισαν είναι όλοι οπαδοί της λαϊκής συμμαχίας και της σοσιαλιστικής επανάστασης η οποία στο αόριστο μέλλον θα λύσει όλα τα προβλήματά τους....**

Δρίτσας και τοπικοί παράγοντες της αυτοδιοίκησης πρωταγωνίστησαν στον αποπροσανατολισμό του κινήματος, στην καλλιέργεια αυταπατών και **επέλεξαν τον δρόμο του διαλόγου με το αμαρτωλό ΤΑΙΠΕΔ και κυβερνητικούς παράγοντες ευελπιστώντας ότι θα τους πετάξουν κάποιο ξεροκόμματο από συγκεκριμένα σημεία, τομείς του λιμανιού προκειμένου να «ελαφρύνουν» την άθλια στάση τους και στην ουσία έβαλαν πλάτη για να ξεπουληθεί το μεγαλύτερο λιμάνι της χώρας μας, για να πετύχουν την εξαίρεση κάποιων αρχαιολογικών χώρων....**

Προφανώς η αναφορά μας αυτή δεν αφορά την εξαίρεση των Λιπασμάτων που η τοπική κοινωνία και ο λαός της περιοχής έχει διαχρονικά αγωνισθεί και διεκδικήσει την ανάπλαση αυτής της περιοχής και είναι πασιφανές ότι αυτός κερδήθηκε και κατακτήθηκε με πολύχρονους και σκληρούς αγώνες και δεν τους το χάρισε ο Τσίπρας, ο Δρίτσας και το ΤΑΙΠΕΔ!!

Σημειώνουμε και καταγγέλλουμε την ηγεσία της ΓΣΕΕ και της ΠΝΟ οι οποίες απείχαν όλο αυτό το διάστημα από την συλλογική προσπάθεια για να ματαιωθεί η ιδιωτικοποίηση του ΟΛΠ!!

Η ΠΕΝΕΝ με άλλα εργατικά Σωματεία και Συλλογικότητες έδωσαν αυτήν την μάχη του συντονισμού της κοινής δράσης, επιδίωξε μια ευρύτερη συμμαχία εργατικών - κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων με σκοπό την δημιουργία ενός ισχυρού κινήματος για να μην περάσουν οι αντιλαϊκές κυβερνητικές επιλογές.

Οι αγώνες αυτοί που αναπτύχθηκαν δεν θα πάνε χαμένοι, αποτελούν πολύτιμη παρακαταθήκη, όπως επίσης και το σπάσιμο του γκέτο στην COSCO στο οποίο αποκαλύφθηκε ο εργασιακός μεσαίωνας που έχει επιβάλει η COSCO στις εργασιακές σχέσεις και στα δικαιώματα των εργαζομένων.

Ο αγώνας για δημόσιο λιμάνι 100%, ο αγώνας κατά των ιδιωτικοποιήσεων θα έχει συνέχεια με μεγαλύτερη αποφασιστικότητα, συνέπεια, προσανατολισμό και στόχο να ακυρωθούν οι αποικιοκρατικές συμφωνίες των παλιών και νέων κυβερνητικών πολιτικών για ένα δημόσιο λιμάνι που θα υπηρετεί τα εργατικά και λαϊκά συμφέροντα και που η ανάπτυξή του θα είναι σε όφελος της χώρας, του λαού αλλά και της Πειραιώτικης κοινωνίας.

Κλείνοντας θέλω να ανακοινώσω ότι η Διοίκηση της ΠΕΝΕΝ θα πάρει νέες πρωτοβουλίες σε αυτήν την κατεύθυνση και δηλώνει την ετοιμότητά της να εκφράσει με όλες τις δυνάμεις της την αλληλεγγύη της στην προσπάθεια των εργαζομένων του ΟΛΠ να μην μετατραπούν οι εργασιακές σχέσεις, οι ΣΣΕ και τα δικαιώματά τους σε καθεστώς γαλέρας όπως είναι ο χώρος στις προβλήτες II και III της COSCO.